

Sygn. akt IC 1171/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska - Szota

Protokolant: sekr. sąd. Natalia Stokłosa

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2016 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa **T. (...)** z siedzibą w **W.**

przeciwko **E. D.**

o **zapłatę 8 712,56 zł**

oddala powództwo.

(...)

UZASADNIENIE

Strona powodowa T. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej E. J. (obecnie D.) kwoty 8 712,56 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 marca 2016 r. oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego i opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu podała, że w dniu 17 października 2000 r. (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (obecnie (...) Bank (...) S.A.) zawarł z pozwaną umowę bankową o numerze (...), na podstawie której pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach określonych w umowie. Wskazała, że pozwana nie wywiązała się przyjętego zobowiązania, wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek umownych, zaś na mocy umowy przelewu wierzytelności z 29 stycznia 2015 r. została zbyta na rzecz C. z siedzibą w K., a następnie mocą umowy z 24 lutego 2015 r. przelana na rzecz strony powodowej. Podała, że mimo próby pozasądowego sposobu rozwiązania sporu, zadłużenie nie zostało przez pozwaną uregulowane. Jednocześnie powód wyjaśnił, że na kwotę dochodzoną pozwem składa się należność główna w kwocie 1 813,8 zł, odsetki ustawowe naliczone przez pierwotnego wierzyciela w kwocie 6 498,78 zł, odsetki karne naliczone przez pierwotnego wierzyciela w kwocie 242,76 zł, odsetki ustawowe naliczone przez powoda od należności głównej w łącznej wysokości 157,18 zł.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego przez Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym w Kłodzku w dniu 8 kwietnia 2016 r. w sprawie (...) (...) pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia. Wskazała nadto, że spłaciła kwotę podstawową wynikającą w umowy pożyczki.

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu i podała, że przeciwko pozwanej został wystawiony bankowy tytuł egzekucyjny przez (...) Bank (...) S.A., który na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 30 czerwca 2003 r. w sprawie (...) został zaopatrzony w klauzulę wykonalności, zaś w oparciu o

powyższy tytuł bank złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, które z uwagi na bezskuteczność zostało umorzone postanowieniem z dnia 7 stycznia 2014 r. W odniesieniu do zarzutu pozwanej dotyczącego spłaty części zobowiązania powód wskazał, że nie zaprzecza, iż pozwana mogła dokonać spłaty części zadłużenia w stosunku do wierzyciela pierwotnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana E. obecnie D., poprzednio nosząca nazwisko J. zawarła w dniu 17 października 2000 r. z (...) Bankiem S.A. z siedzibą we W. umowę kredytu nr (...) na zakup towarów w kwocie 3 138 zł. Umowa została zawarta do 17 stycznia 2002 r. z obowiązkiem spłaty w 15 miesięcznych ratach po 277,19 zł płatnych do dnia 17. każdego miesiąca, począwszy od listopada 2000 r. W przypadku zwłoki z zapłatą co najmniej dwóch rat, gdy łączna suma zaległych rat przewyższała 1/5 udzielonego kredytu, bank mógł postawić kredyt w stan natychmiastowej wymagalności. Pozwana poddała się, zgodnie z treścią art. 97 ust. 1 i 2 ustawy Prawo bankowe, egzekucji do kwoty 8 315,70 zł w razie niewywiązywania się z zobowiązań wynikających z postanowień umowy, zaś bank w terminie do 17 stycznia 2005 r. mógł wystawić bankowy tytuł egzekucyjny.

Dowód: umowa kredytu nr (...) z 17.10.2000 r. – k. 14 -15

W związku z wymagalnym zobowiązaniem pozwanej, wynikającym z przedmiotowej umowy kredytu, w kwocie 3 653,99 zł (...) Bank S.A. wystawił w dniu 7 maja 2003 r. bankowy tytuł egzekucyjny przeciwko pozwanej. Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2003 r. wydanym w sprawie (...) Sąd Rejonowy w Kłodzku nadał w/w tytułowi klauzulę wykonalności, na podstawie którego zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne w sprawie (...) Wobec bezskuteczności postępowania egzekucyjnego, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) wydał w dniu 7 stycznia 2014 r. postanowienie o jego umorzeniu.

Dowód:

- bankowy tytuł egzekucyjny z 7.05.2003 r. – k. 67 - 68

- kserokopia postanowienia z 30.06.2003 r. w sprawie (...) – k. 65 - 66

- postanowienie Komornika z 7.01.2014 r. w sprawie (...) – k. 63 – 64

W dniu 29 stycznia 2015 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. - następcą prawny (...) Banku S.A. z siedzibą we W. zawarł z C. z siedzibą w K. umowę przelewu wierzytelności, w skład której wchodziła wierzytelność wynikająca z umowy kredytu zawartej z pozwaną w dniu 17 października 2000 r. Na mocy umowy przelewu wierzytelności z 24 lutego 2015 r. strona powodowa nabyła od C. z siedzibą w K. wierzytelność przysługującą względem pozwanej.

Dowód:

- umowa przelewu wierzytelności z 29.01.2015 r. wraz z notarialnym potwierdzeniem złożonych podpisów – k. 16 – 19, 28

- odpis (...) Bank (...) S.A. – k. 19 verte – 20 verte,

- wyciąg z rejestru funduszu inwestycyjnych – k. 21 – 22,

- odpis (...) S.A. – k. 22 verte – 23,

- pełnomocnictwa – k. 23 verte – 24 v., 25 verte, 33 – 34, 36 – 38, 41

- odpis KRS C. – k. 24 verte – 25 verte

- odpis pełny (...) S.A. – k. 26 – 27 verte

- oświadczenia – k. 28, 40
- Aneks nr (...) do umowy przelewu wierzytelności z 29.01.2015 r. wraz z notarialnym potwierdzeniem złożonych podpisów i załącznikiem nr (...) – k. 28 verte – 29 verte.,
- załącznik nr (...) do Umowy przelewu wierzytelności – k. 8 – 10,
- umowa przelewu wierzytelności z 24.02.2015 r. wraz z notarialnym potwierdzeniem złożonych podpisów – k. 30 – 32 verte, 34 verte - 35
- załącznik nr (...) do Umowy przelewu wierzytelności z 24 lutego 2015 r. – k. 11 - 13
- oświadczenie – k. 40
- wpisy do KRS - k. 39
- wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych strony powodowej – k. 42
- odpis (...) S.A. - k. 43 – 44 verte

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego w oparciu o zawnioskowane dowody, których prawdziwości i autentyczności żadna ze stron nie podważyła. Strony również nie kwestionowały okoliczności wynikających z dowodów, zaś ocenie podlegał zarzut przedawnienia.

W ocenie Sądu, w odniesieniu do obowiązujących przepisów podniesiony przez pozwaną E. D. zarzut przedawnienia roszczenia okazał się skuteczny.

Zgodnie z przepisem art.118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Niewątpliwym jest, że roszczenie wynikające z umowy pożyczki gotówkowej zawartej 17 października 2007 r. jako roszczenie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, czy to przez bank, czy stronę powodową, podlega 3-letniemu terminowi przedawnienia. Strona powodowa wskazywała jednak, że doszło do skutecznego przerwania biegu przedawnienia, lecz w ocenie Sądu nie sposób zgodzić się w całości z argumentacją strony powodowej.

W związku z tym ustalić należało, od jakiej daty rozpoczął swój bieg 3 – letni termin przedawnienia i kiedy zakończył swój bieg.

W myśl przepisu art.123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Z dowodów w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z 7 maja 2003 r. i kserokopii postanowienia z 30 czerwca 2003 r. w sprawie (...) wynikają czynności pierwotnego wierzyciela podjęte w celu dochodzenia zadłużenia pozwanej z tytułu umowy kredytu z 17 października 2000 r. Zatem poczynając od dnia 30 czerwca 2003 r. (data wydania postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu), przerwany poprzez złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności termin przedawnienia, rozpoczął swój bieg na nowo. Z uzasadnienia uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r., III CZP 101/03, wynika, że głównym argumentem za przyjęciem stanowiska, iż złożenie wniosku klauzulowego przerywa bieg przedawnienia było to, że nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu jest aktem koniecznym, stanowiącym *conditio sine qua non* wszczęcia postępowania

egzekucyjnego. Idąc tym torem rozumowania, należy konsekwentnie przyjąć, że realizacja tego niezbędnego warunku do wszczęcia egzekucji następuje z chwilą uwzględnienia przez sąd wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, a tym samym, że z chwilą nadania tej klauzuli ustaje zawieszenie biegu przedawnienia spowodowane złożeniem wniosku i zaczyna biec od nowa. Z tych względów należy przyjąć, że zawieszenie biegu przedawnienia spowodowane wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności kończy się z chwilą uwzględnienia przez sąd tego wniosku, zwłaszcza że postanowienie sądu w tym przedmiocie jest skuteczne z chwilą jego wydania (art. 360 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.). Zatem w tym zakresie argumenty strony powodowej wyrażone w piśmie z dnia 3 czerwca 2016 r. stanowiącego odpowiedź na sprzeciw są zasadne.

Następnie rozstrzygnąć należało, czy wszczęcie egzekucji na podstawie takiego tytułu wykonawczego skutkuje przerwą biegu przedawnienia. Na podstawie przedłożonego przez stronę powodową postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) z dnia 7 stycznia 2014 r. stwierdzić należy, że postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte w 2003 r., wszak sygnatura akt Km pozwala na ustalenie, że sprawa wpłynęła do kancelarii jako (...) w 2003 r. (...) Z uchwały Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 r. w sprawie III CZP 29/16 wynika jednoznacznie, że nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Uchwała ta została wydana w związku z następującym zagadnieniem prawnym: Czy przerwa biegu przedawnienia spowodowana złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji przez wierzyciela będącego bankiem wywołuje skutek wobec cesjonariusza tej wierzytelności nie będącego bankiem, gdy egzekucja prowadzona na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego klauzulą wykonalności została umorzona na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c.

Jak wynika z postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) z dnia 7 stycznia 2014 r. przepis art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. stanowił podstawę umorzenia egzekucji przeciwko pozwanej. Zdaniem Sądu treść wyżej powołanej uchwały SN jest konsekwencją braku tożsamości podmiotowej i przedmiotowej roszczenia mających wpływ na bieg terminu przedawnienia. Tę kwestię rozstrzygnął SN w wyroku z dnia 30 września 2015 r. I CSK 863/14 wskazując, że określona w art. 123 § 1 pkt 1 k.c. czynność przerywa bieg terminu przedawnienia tylko w odniesieniu do tego samego roszczenia, którego ona dotyczy, a nie w stosunku do pozostałych roszczeń wynikających z danego stosunku prawnego. Tożsamość roszczenia oznacza natomiast jego tożsamość podmiotową oraz tożsamość przedmiotową.

W rozstrzyganej sprawie występuje tożsamość przedmiotowa roszczenia, natomiast brak jest tożsamości podmiotowej. Jak wynika z przeprowadzonych dowodów najpierw wierzycielem był bank (...) S.A. następnie jego następcą prawnym (...) Bank (...) S.A., a obecnie na mocy umowy z dnia 29 stycznia 2015 r. strona powodowa.

Z tych względów przerwa biegu przedawnienia w stosunku do pierwotnego wierzyciela (cedenta) wynikająca ze wszczęcia egzekucji przeciwko pozwanej, nie odnosi skutku w stosunku do strony powodowej będącej cesjonariuszem, ponieważ wniosek o wszczęcie egzekucji wywołał skutek w postaci przerwy biegu przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym w odniesieniu do wierzyciela wskazanego w tytule wykonawczym, a więc (...) Banku (...) S.A. Natomiast strona powodowa nabyła w dniu 29 stycznia 2015 r. wierzytelność, która przedawniła się 30 czerwca 2006 r. Wytoczenie powództwa w dniu 30 marca 2016 r. nie mogło skutkować więc żadną przerwą.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.